

muligt for at raabe: „Med med Ministeriet!“ og „Med med Estrup!“ Det kunde der være Anledning for det ærede Medlem til at høre fremhævet, men nu gaar han, og det kan jo ogsaa være ubehageligt for ham at høre det fremhæve. Jeg skal dernæst fremhæve, at det var ikke Folk, der hørte til Landmandsforsamlingen, der gjorde dette, og det var heller ikke Omegnens Bønder; men det var Folk, der vare komne tilreisende fra Kjøbstæderne og for en enkelt Dag havde løst Afgangskort til Landmandsforsamlingen for at udføre den Hæltebedrift, saaledes i Kongens Nærhed at kunne raabe: „Med med Ministeriet“. Det forekommer mig, at det var en saa upassende Maade at demonstrere paa, at det godt kan fortaas, at enkelte af de Tilstedeværende have kunnet blive indignerede over en saadan Fremfærd og kunnet yttre Ting til En eller Anden, som de troede var meddelagtig i disse Begivenheder, som de under andre Omstændigheder ikke vilde have yttret. Det er ogsaa af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) blevet fremhævet som noget Urigtigt, at den ærede Kultusminister paa et Møde i Ministerens Valgkreds skulde have udtalt Noget om, at om vi ikke fik nogle Reformers lige strax, kunde det være det Samme; vi kunde godt leve med de Love, vi havde. Denne Udtalelse, mente det ærede Medlem (Holstein), var aldeles utilladelig; men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at hvis den ærede Kultusminister har udtalt dette, saa har han jo derved vist en Loyalitet mod Forfatningen, som man burde paastjønne, navnlig i Sammenligning med Yttringer, der ere fremkomne fra anden Side, og med Hensyn til hvilke jeg ikke kan Andet end beklage, at de ere faldne. Naar der har været gjort Antydninger af, at der kunde gives provisoriske Love for disse eller hine Forhold, naar Rigsdagen ikke var samlet, kan jeg ikke Andet end dybt beklage, at saadanne Yttringer ere komne frem i offentlige Blade fra Høires Side. De gjøre tilvisse ikke Sagen nogen Gavn, men berede os, der kæmpe for Høires Sag, ikke saa faa Banskæligheder, og derfor siger jeg, at man maa paastjønne, naar den ærede Kultusminister nu paa en Maade har desavoueret disse Yttringer ved sin Udtalelse om, at vi ikke kunne faae Reformers, naar Folkethinget ikke vil gaa med dertil, thi lige saa vist som det maa erkjendes, at Folkethinget ikke kan gjøre sin Villie til Lov uden Tilslutning fra de andre Faktorer i Lovgivningsmagten, ligesaa fast maa det staa, at de andre Faktorer ikke kunne gjøre deres Villie til Lov uden Folkethingets Tilslutning. Vi maa altsaa være enige om at vente med at

faae nye Love, indtil alle Faktorer kunne blive enige om at gaa ind paa dem. Jeg mener, at man snarere maa være den ærede Kultusminister taknemlig for denne Udtalelse end gjøre ham Bebreidelser derfor. Jeg kan imidlertid meget godt forstaa, at der i Sommerens Løb kan have samlet sig en ikke ringe Misforøielse i Oppositionen, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds gif jo saa svanger med Misforøielse, at han brugte ikke mindre end 2½ Time til at blive forløst dermed. Jeg kan godt forstaa, at der har været ophobet Misforøielse; thi naar hele Felttoget er saa forøilet, saa mislykket, som Oppositionens Felttog er, har man jo al Grund til at være misforøiet. I Foraaret, den 16de Marts, skrev „Morgenbladet“ saaledes: „Naar Folkethinget ser Hr. Steel og hans Kolleger igjen, vil det have fundet en nemmere Wei til at blive færdig med dem og deres Oplysninger“. Nu ere vi inde i Oktober; men endnu er den nemmere Wei til at blive af med Hr. Steel og hans Kolleger ikke funden. Det er altsaa en fuldstændig fejlslagen Spaadom. Paa de første Møder, der bleve holdte i Sommer, hed det, at nu skulde det have en Ende med den Kamp; man kunde ikke saaledes blive ved at slæbe det hen, og de fire store Møder, der bleve holdte udelukkende af Venstre, skulde være istand til at gjøre Ende paa Kampen og i den Grad intimidere dem, der havde Magten i Hænde, at de ikke vovede at beholde den længere. Men derefter kom de andre Møder, der viste, at disse fire store Folkemøder ikke vare et Udtryk for den Stemning, der rørte sig i hele Folket. Der blev holdt ikke mindre end 10 store Høiremøder, hvor der tilkjendegaves Samstemning med den nuværende Regjering, og de veiede saaledes op mod de første fire Møder, at Oppositionen ikke var rykket sit Maal nærmere end i Foraaret, da man skrev, at man nok skulde finde en nemmere Wei o. s. v. Nu fremhævede jo det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds i sin store Tale forleden Dag, at det, at Regjeringen kunde blive siddende, var jo slet ikke noget Nyt; det havde man jo set i andre Lande for længe siden, at Regjeringer, der ikke duede til Noget, kunde blive siddende Aar ud og Aar ind. Der er altsaa fuldstændig Erkjendelse af, at man ikke er kommen Maalet at blive af med Regjeringen nærmere, end man var iforveien, og jeg siger derfor, at det er en Kjendtgjerning, at hele Sommerfelttoget er fuldstændig mislykket, og at det derfor ikke er saa forunderligt, at man giver sin Uvillie Løst. Men naar det nu er saaledes, at det